

EEN RUSSISCHE GEEST

Maartje heeft last van een dichtzittend oor. Niets helpt. Kan de paranormaalgevoelige reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele iets voor haar doen door op een andere manier naar de oorzaak te kijken? “Je hebt energie bij je van iemand anders. Eens luisteren wat hij te zeggen heeft...”

‘Vannacht droomde ik over Russische soldaten die in gevecht waren met het Oekraïense leger’

TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

Maartje (30) heeft last van een dichtzittend oor. Ze zegt: “Eerst dacht ik dat het snel over zou gaan, maar mijn oor blijft maar dicht zitten. Nu al een maand of vier.” Ze heeft zelf al gekeken naar de symbolische betekenis van ‘niks horen’ en ze besteedde aandacht aan onderwerpen waar ze liever niet naar wilde luisteren. “Ook keek mijn huisarts met zo’n lampje in mijn oren. Hij vond niets bijzonders, ik hoefde in ieder geval niet naar een KNO-arts toe. Hij zei dat ik geduld moest hebben, dat het vanzelf zou overgaan. Maar ik ben het zat! Links is alles in orde, maar rechts weigert dienst. Daarmee hoor ik alleen zware geluiden en gedreun in de verte.” Terwijl ze vertelt hoe lastig dat is, doemt er in mijn hoofd een beeld op van een donkerbruine bontmuts, met zijflappen om oren extra warmte te kunnen bieden. Het beeld voelt aan als recent en niet afkomstig uit een voorbij leven. Paranormaal waarnemen op bestelling is niet eenvoudig, ik moet er even inkomen. Hoe meer Maartje vertelt over haar dichtzittende oor, hoe meer informatie er tot me komt. Tegelijkertijd manifesteert zich in de ruimte waar we samen zitten een grote wolk energie die niet van Maartje is, maar die wel aan haar aura kleeft: zielsenergie van een overleden man. “Je hebt energie bij je van iemand anders. Eens luisteren wat hij te zeggen heeft.”

Scherpschutter

Ik concentreer me op de manshoge energiewolk. De bontmuts die ik eerder zag, hoort bij een trotse man van een jaar of dertig, met een fors postuur. Een militair. Aan de achterzijde van de muts hangt als geluksbrenger één berenklauw. Als twaalfjarige jongen schoot hij zijn eerste wilde beer. Hij leerde het schieten van zijn vader. Ik zie besneeuwde berkenbossen. Siberië, Rusland? Kortgeleden is de man om het leven gekomen bij een explosie. Ik vraag me af of hij dat doorheeft. Zijn legeruniform ziet er morsig uit, het past niet goed en er zitten bloedvlekken op. Op zielsniveau maak ik beter contact met de overleden man. Ik vraag hem of hij me wat wil laten zien over zijn laatste momenten, toen hij nog in leven was. Hij reageert verbaasd. Is hij dan dood? Er komen nieuwe beelden. De man zit weggedoken onder een zolderraam van een verlaten boerderij. Een deel van het vensterglas ontbreekt. Hij houdt zijn geweer met opzetvizier vast. Een Russische scherpshutter! Banden met munitiepatronen lopen kruislings over zijn uniform. Nog meer munitie, op de grond naast hem. Op de vloer liggen vijf geopende lege blikken bonen, en flessen waarin sterke drank heeft gezeten. De militair verschanste zich in een verlaten boerderij, Oekraïense strijdkrachten in de gaten houdend.

Ik vertel Maartje wat ik te weten kom. Ze zegt: “Vannacht droomde ik over Russische soldaten die in gevecht waren met het Oekraïense leger. Ik hoorde gedreun van ontplof-

gingen. Gedempte, zware geluiden. Dat hoort bij die man.” “Heb je speciale interesse in de oorlog tussen Rusland en de Oekraïne die nu gaande is? Een geest zoekt je zelden zonder reden op, meestal is er sprake van een vorm van aantrekkingskracht.” Maartje antwoordt: “Ik ben pro-Rusland en ik volg het oorlogsnieuws. In vorige levens ben ik vaak soldaat geweest en ik heb medelijden met soldaten die sneuvelen omdat machthebbers oorlog willen voeren. De gewone man is altijd de dupe. Russische militairen hebben een streepje voor. Ik hou van Rusland, de cultuur, de taal, de muziek, de mensen.” “Toen je opeens zo’n last van je oor kreeg, vier maanden geleden, waar was je toen mee bezig?” “Met avonden organiseren die in het teken stonden van Poetin en zijn leger. Samen met een paar goede vrienden wilde ik anderen laten zien dat we in Nederland meelevend met de Russen. Er wordt al genoeg gedaan voor Oekraïense vluchtelingen.”

Wodka soldaat maken

Op één van die georganiseerde pro-Russische bijeenkomsten had Maartje flink gedronken. Na vijftien shotjes wodka ging ze ‘out’. Precies op dát moment was haar aura toegankelijker dan gemiddeld voor voorbij wapperende geesten. De dolende zielsenergie van de overleden Russische scherpshutter voelde zich aangetrokken tot Maartjes energieveld en kroop als het ware haar aura binnen. Haar overtuiging dat ‘soldaten beter dienst kunnen weigeren in plaats van zich overhoop te laten schieten’, sloot aan bij de gedachte van de pas gestorven soldaat, die zich in zijn laatste uren afvroeg of hij zich misschien toch niet te snel had aangemeld bij het leger. En er was een overeenkomst in de grote hoeveelheid ‘drank om overeind te blijven’. De scherpshutter hoorde doffe geluiden van naderende explosies, voelde een grote schokgolf en ‘was weg’. De boerderij werd aan flarden geschoten door Oekraïense tanks. De tot dan toe geluk schenkende berenmuts, bood geen bescherming meer. Sindsdien zwierf zijn ziel rond, totdat hij de pro-Russische Maartje tegenkwam. Hij ging in de buurt van haar aura hangen en bezorgde haar zo een dichtzittend oor ‘dat dienst weigerde’.

Ongewild aangehechte zielsenergie mag je loslaten, zeker wanneer je er geen behoefte aan hebt. Wanneer ik dat Maartje vertel, gebeurt er iets verrassends. De mannelijke energiewolk wordt kleiner en de entiteit verdwijnt uit mijn praktijkruimte. Maartje kijkt me scherp aan en zegt: “Mijn oor is open en doet het weer!” Ze barst in lachen uit. “Weet je”, zegt ze, “dat ik de laatste weken wodka dronk bij het leven”. ‘Samen’ met de overleden scherpshutter maakte ze flessen wodka soldaat, vanuit een soort kameraadschappelijk gevoel. Maartje: “Vanaf het moment dat die geest bij me was, stond er standaard een fles Russische wodka bij mij thuis op het keukenaanrecht. Ik deed wodka door de jus, over ijs, dronk een glaasje voor het slapengaan. Maar ik ben blij dat hij nu weg is. Mijn oor kan prima zonder hem.” •